

— Ще оставя вече азъ играта, —
думахъ си въ ума, —
утре съмъ съсъ книга въвъ ржката
цѣлъ день у дома.

Ала щомъ се съмне и огрѣе
слънцето отвънъ,
и страхътъ, и книжкитъ, и змея
сѣкашъ бѣха сънь.

Грабвахъ моята шейничка малка,
па презъ студъ и мразъ
бързахъ тамъ на новата пързалка
първъ да бжда азъ.

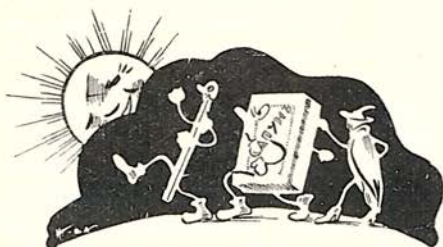
И. Н. Булевъ

ПО-СИЛНИ ОТЪ СЛЪНЦЕТО

Кибритената клечка еднажъ казала :

— Азъ съмъ по-силна отъ слънцето, защото то само
грѣе, а азъ мога да запалѣ цѣла купа слама, цѣла гора.
Сапунътъ като чулъ това, казалъ :

— И азъ съмъ по-силенъ отъ слънцето. То избѣлва
само платното, а азъ мога
да изпера всѣки платъ.

Свѣтулката пъкъ, като
чула, казала :

— И азъ съмъ по-сил-
на отъ слънцето, защото
то свѣти само презъ деня,
а азъ свѣтя и презъ нощта.

Както си говорили така, тримата приятели тръгнали
заедно, да се борятъ съ слънцето

— Ще го надвиемъ и ще заживѣемъ ние горе, а слън-
цето ще свалимъ долу на земята, — казала кибритената
клечка и дигнала гордо кафявата си главичка.

— Махни се, Слънчо! — извикала свѣтулката.

— Слѣзъ долу! — извикалъ сапунътъ.

Въ това време завалѣлъ дъждъ. Главичката на ки-
бритената клечка се намокрила и паднала. Сапунътъ се
разтопилъ отъ дъжда и станалъ на пѣна. А свѣтулката
се удавила въ дъждовната вода.

Следъ малко дъждътъ престаналъ. Слънцето се за-
смѣло задъ облацитъ и грѣйнало весело, безъ да знае за
опасността, която го заплашвала.

Отъ полски превела : Адела Барбаръ